



जलप्रलयपछि नूह अरु ३५०
वर्गसम्म बाँचे ।



जलप्रलयपूर्वको वातावरणमा, कम्तीमा दुई
कारणहरूले गर्दा लामो आयु सामान्य थियो ।

पहिलो कारण, मानिसहरू पहिलो मानिस र
स्त्रीको आनुवंशिक सिद्धताको नजीकै थियो ।



दोस्रो कारण, जलप्रलयपूर्वको वातावरण सम्भवत
ग्रीनहाउस जस्तै थियो अर्थात् पानीले पूरे पृथ्वीलाई
छत्र जस्तै ढाकेको कारणले घामबाट आउने
हानिकारक किरणहरूलाई यसले छेकेको कारण यसले
वनस्पति र जनावरहरूको निमित्त अनुकूल वातावरण
उपलब्ध गराएको थियो ।



जलप्रलय पश्चात्को पृथ्वी वातावरण भिन्दै
थियो । भौगोलिक स्थितिमा परिवर्तन
आइसकेको थियो तर भूमिले खेतीपातीको
काम गर्ने अवसर उपलब्ध गराउँदै थियो ।



पृथ्वीमा वृद्धि हुँदै जाऊ भन्ने परमेश्वरको
आज्ञालाई नूहका छोराहरूले पालन गरे र
तिनीहरूका आफ्ना छोराछोरीहरू भए ।



निम्रोद ("विद्रोही") नूडका पनाति थियु र तिनी पृथ्वीमा युउटा इतिन्जाली याइद्दा थियु ।



यस समयमा, सम्पूर्ण मानवजातिको युउटे साभ्ना भाषा थियो ।

तर, पृथ्वीभरि पैरिदिँ वाऊ भन्ने परमेस्वरको आज्ञा उल्लङ्घन गरेर तिनीहरू शिनाए अर्थात् बेबिलोन भन्ने ठाउँको युउटा उक्केर भूमिमा टोकियु ।



लौ, हामी आफ्नो निमित्त युउटा सहर र स्वर्गसम्म पुग्ने युउटा धरहरा बनाऔँ, अनि आफ्नो निमित्त युउटा नाउँ बनाऔँ र हामी पृथ्वीभरि जताततै नछरिऔँ ।

महान् निम्रोदले हाम्रो नेतृत्व गर्नेछन् ।



सहर निर्माण गर्न हामीसित प्रशस्त सामग्रीहरू छँदैछन् ।

लौ, अब हामी ईटा बनाएर राम्ररी पोल्न थालौँ ।



हामी यो संरचना बनाउन ढुङ्गाको साटो ईटा प्रयोग गर्नेछौँ । अनि मसलाको लागि हामी यहाँ भएको अलकत्र प्रयोग गर्नेछौँ ।

हामी माथि ज्ञासन गर्नका लागि हामीलाई परमेस्वरको कुनै आवश्यकता छैन, नता हामीलाई मेरा जिजु हजूरबुबा नूहको प्राचीन नीति नियमहरूको नै आवश्यकता पर्नेछ ।

यो ठूलो सहर पृथ्वीको केन्द्र हुनेछ । सबै मानिसहरू यहाँ आराधना गर्न आउनेछन् ।

उनी परमेस्वर हुन् !

र निम्नोदले हामीमाथि ज्ञासन गर्नेछन् ।

उहाँ नै हाम्रो ज्ञासक र उच्च पूजाहाली हुनेछन् ।

महाबू निम्नोद ।

यसरी आराधनाको यो नयाँ केन्द्रमा निर्माण काम सुरु भयो ।

तिनीहरूले स्वर्गसम्मै पुग्ने युउटा ठूलो धरहरा बनाउन थाले ।

संभवतः यो युउटा विशाल संरचना थियो जहाँबाट तिनीहरूले सृष्टिकर्ताको सङ्ग्राम ताराहरू तथा सृष्टि गरिएका थोकहरूको पूजा गर्न सक्थे ।

मानिसहरूको सहर र धरहरा हेर्नलाई
परमप्रभु तल ओर्लनुभयो ।





मानिसहरू यसरी एकपुट भएर यस्तो काम गर्न थालेका हुन् भने तिनीहरूका लागि कुनै काम असम्भव हुनेछैन !

हामी तिनीहरूको भाषा खलबल पारिदेऔँ र तिनीहरूले एक अर्काको भनाई नबुझ्छन् !



फिस्सरी दे प्लेस पुर इयुटेस यु रिगाडर लेस यस्तोइलेस दिड !

वाज साग्स डु इडियट ?

नु पोट सा इन्टेलेग से स्पुनी ?



त्यो अनौठो भाषा नबोल त-मेरो सामुबाट गइहाल !

के भइरहेको छ यहाँ, के ? तिमी मेरो कुरा बुझ्दैनौ ?



जसले नयाँ भाषाहरू बोले, तिनीहरूले मात्रै एक अर्कालाई बुझ्न सके !



परिणाम स्वरूप, धरहरा बनाउने काम टोकियो र मानिसहरू परमेस्वरले चाहनुभए भई पृथ्वीभरि छरपष्ट भए ।